

mission

HOPP. SAMARBETE. FRAMSTEG.

MISSION 2020 NUMMER 4

De vackraste julsångerna ljuder för världens barn

"OM VÄSTERLÄNNINGARNA GLÖMMER KRISTENDOMEN SÅGAR DE AV DEN GREN DE SITTER PÅ"

"JAG LÄRDE MIG ATT MISSION MERA ÄR SAMARBETE ÄN BISTÅND"

RESULTAT FRÅN 2019 I BILD

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör & koordinator
(vuxna och frivilliga)
Ann-Kristin Ävall
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Maria Westerling
tfn 040 9022 782

Projektkoordinator i Österbotten
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Assistent
Mia Käld
tfn 040 1940 260

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 161:a årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A
00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:
tfn 040 7648 051,
info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Ann-Kristin Ävall

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 700 exemplar. Denna tidning är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper.

Pärbild: Katja Tynkkynen

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Annorlunda kan också bli bra

Julen är en tid då finländarna brukar samlas – i hemmen, i kyrkorna och på julfester med arbetslag, skolor och hobbygrupper. I skrivande stund verkar det ändå inte troligt att vi i år kan fira en traditionell jul i denna mening. Men vad kan vi då göra istället, ifall vi inte kan göra som vi brukar? Annorlunda är inte nödvändigtvis dåligt. Det ger möjlighet att fundera över vad som verkligen är viktigt i julfirandet. För någon kan det rentav kännas som en befrielse att frångå jultraditionerna. Julfirandet kan också bli en börda om man har höga krav och inte delar på jobbet.

Julen är Jesu födelsedagsfest. Även om vi i år inte kan samlas i fullsatta kyrkor så kan vi ta del av julens budskap på andra sätt. Vi kan läsa julevangeliet och lyssna på julgudstjänster och -konserter på radio, TV och internet. Vi kan besöka gravgården och delta i mindre evenemang som församlingarna ordnar. Vi på Missionssällskapet funderar förstås mycket på hur De vackraste julsångerna kan arrangeras detta ovanliga år och hoppas att finländarna kommer ihåg att ge julgävor till de utsatta barnen i utvecklingsländerna.

Gemenskap är en central ingrediens i julfirandet. I en värld som drabbats av en pandemi är det viktigt att ingen lämnas ensam. Sätten att visa omtanke är otaliga. Julhälsningar av olika slag kommer säkert att kännas mycket viktigare i år än på länge. En liten julklapp – oavsett om den är köpt eller hemgjord, ätbar eller användbar, en sak eller en tjänst – är ett sätt att visa att man tänkt på någon. Att bli uppringd för ett ordentligt samtal om livets med- och motgångar uppskattas av de flesta. Och även om vi nu inte ska träffas i stora grupper så kan vi säkert alla tänka på en person som vi kunde bjuda in att fira jul med oss. Vågar personen inte träffas inomhus kan man ta en promenad eller en glögg utomhus istället. Ingen av oss är enbart offer eller mottagare av hjälp, alla kan vi göra något för någon annan.

Till hög, till låg, till rik, till arm kom helga julefrid. Kom barnaglad, kom hjärtevarm i världens vintertid. Du ende som ej skiftar om, min Herre och min konung, kom. Till hög, till låg, till rik, till arm kom glad och hjärtevarm. Så här sjunger vi i tredje versen av Topelius julpsalm *Giv mig ej glans, ej guld, ej prakt.* Som en lång och tung världens vintertid kunde man kanske beskriva den pandemi vi nu genomlever. Behovet av inre frid och välmående är stort. När Jesus föddes kom han som en julgåva till hela mänskligheten. Än idag vill Han fylla oss med glädje och frid som inte är beroende av yttre omständigheter. Och vi som bor i ett land med årstidsväxlingar vet att efter vinter kommer vår – också en pandemi har ett slut.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: I år ljuder De vackraste julsångerna för världens barn. Edwin från Colombia är en av dem som får stöd via insamlingen.

ÖGONBLICKET

Etiopien. Dövskolan i Hosaina har banat väg för döva barns rätt att studera. Nu finns det även i vanliga skolor klasser för hörsel-skadade och lärare som kan teckenspråk. Ändå är antalet döva barn som kan gå i skola och lära sig teckenspråk under tio procent. Läs mer om julinsamlingen för världens barn på sidorna 8–9.

FOTO: VIRVE RISSANEN

AKTUELLT

I december kan du på Instagram följa med vår adventskalender och på vår Facebook-sida bland annat höra Mats Björklund berätta vilken julsång som är hans favorit.

FOTO: NICKLAS STORBJÖRK

Men glöm inte att göra gott och att dela med er; sådana offer behagar Gud.

HEBREERBREVET 13:16

DE VACKRASTE
Julsångerna™

De vackraste julsångerna ljuder för världens barn

Eva Henricson, Sixten Enlund, Anna Maria Böckerman och Dag-Ulrik Almqvist, kantorer i Johannes församling i Helsingfors, står bakom sångvalet i årets julsångshäfte.

TEXT: ANN-KRISTIN ÅVALL

Berätta om hur ni valde sångerna?

Efter att vi var och en på egen hand bläddrat i julsångshäften och julrepertoaren samlades vi i början av februari för ett effektivt och produktivt möte tillsammans med Maria Westerling från Finska Missionsällskapet. På en eftermiddag gjorde vi urvalet. Vi var ganska eniga, särskilt krångligt var det inte. Viktiga aspekter från vår sida var att alla sånger ska vara lämpliga för allsång, en lagom blandning av bekanta och lite nyare julsånger, samt att man beaktar hela den kyrkoårsperiod då häftet används, d.v.s. både sånger för adventstiden, jultiden och trettondagstiden. Vi försökte också tänka på att ha med sånger som lämpar sig för barn. Av kostnads- och upphovsrättsliga skäl föll tyvärr några av de adventssånger och barn- och familjevänliga sånger som vi valt bort, vilket ju var tråkigt.

Vilka minnen förknippar ni med De vackraste julsångerna?

Våra De vackraste julsångerna-kvällar i december brukar utgöra en trevlig upptakt inför julfirandet. Både i S:t Jacobs kyrka på Drumsö, i Gamla kyrkan i Helsingfors centrum och i Folkhälsanhuset i Brunakärr sjunger vi varje år De vackraste julsångerna och särskilt i S:t Jacob bukar det vara nästan fullsatt. Församlingen olika körer medver-

kar oftast, ibland också en orkestergrupp ur Bulevardens kammarmusiksällskap. Förra året spelade vi in De vackraste julsångerna för TV och radio i Johanneskyrkan. Det krävde en hel del extra planering och förberedelser, men kändes meningsfullt.

Har ni några egna favoriter bland sångerna?

Ur årets häfte plockar vi gärna fram den medeltida "In dulci júbilo", som sjungs på så kallad "makaroniska": varannan rad sjungs på latin, varannan på svenska. Ett nytt finlandssvenskt bidrag är "Adventspsalmen" med text av Maj-Britt Palmgren och musik av Camilla Cederholm. En fin engelsk carol som tidigare bara varit med en enda gång är "Hör, änglasången hälsar oss".

Hur påverkar coronapandemin planeringen av sångtillfällena?

Vi hoppas naturligtvis att vi kan sjunga De vackraste julsångerna så normalt som möjligt även detta år. Men antagligen kommer vi liksom alla andra församlingar att behöva tänka ut reservplaner, till exempel att strömma eller spela in på förhand.

Sixten Enlund, Eva Henricson, Anna Maria Böckerman och Dag-Ulrik Almqvist valde årets vackraste julsånger. **FOTO:** KAISA RAHKO

Om allt går väl sjunger Johannes församling De vackraste julsångerna enligt följande:

- ★ Pauluskyrkan, 14.12 kl. 18, särskilt för barnfamiljer.
- ★ Johanneskyrkan, 16.12 kl. 18 i samarbete med Finska Missionsällskapet. (Det ordnas inget De vackraste julsångerna i Missionskyrkan på Observatoriegatan i år.)
- ★ Heikasvägen 7 på Drumsö, 20.12 kl. 16.
- ★ Berghälls kyrka, 26.12 kl. 18.

Information om andra församlingars sångstunder med De vackraste julsångerna hittar du på www.devackrastejulsangerna.fi och i din församlings annonsering.

Barnen i Venezuela lever i ett land i fritt fall

I år går de insamlade medlen från julinsamlingen till världens barn. En del av intäkterna stys till Venezuela där barns välmående hotas både av landets situation och av coronapandemin. En av dem som fått stöd är Jonathan som bor på ungdomshemmet Casa Hogar. Fler berättelser om barn som hjälpts hittar du på devackrastejulsångerna.fi.

TEXT OCH FOTO: KATJA TYNKKYNYN ÖVERSÄTTNING: MIA KÄLD

Förskolan – en trygg plats mitt i kaos

I det fattiga och förfallna området lyser förskolans byggnad klargul. Vanligtvis ljuder barnens glada skrik och skratt över den muromgärdade gården, men i coronatider träffas förskolebarnen endast virtuellt. Förskolan i staden Valencia i Venezuela kallas Vänskapens hus och upprätthålls

av den lutherska församlingen med stöd från Finska Missions­sällskapet.

– Coronaviruset har ytterligare förvärrat nöden i familjerna. Människorna var redan innan mentalt hårt belastade på grund av situationen i vårt land. Vi behöver nu mer än någonsin hjälp att kunna fortsätta, berättar Xiomara Mago, som arbetar i församlingen i Valencia.

Förskole- och religionsundervisning står enligt läroplanen på schemat för barnen. Även idrott, musik och dans är vanligen en del av barnens vecka. Två ledare håller i undervisningen.

I förskolan får barnen också ett närande mellanmål. Ibland är detta det enda mål barnen får under dagen, eftersom familjerna har det mycket svårt ekonomiskt. Re-

dan innan coronakrisen rådde det brist på mat, rent vatten, läkemedel och elektricitet i Venezuela. Under pandemin har församlingen delat ut matkassar till hemmen. Familjerna har också erbjudits andligt stöd och psykologhjälp.

Brottslighet, upprepade elavbrott samt brist på bensin gör livet svårt. Därtill har sjukhusen svårt att fungera då bristen på läkemedel, utrustning och behörig personal är stor. Många välutbildade har sökt sig bort från landet.

Enligt FN:s flyktingorganisation UNHCR har över fyra miljoner venezuelaner flytt från sitt land som håller på att kollapsa på så många plan. Många har promenerat

över gränsen till grannlandet Colombia, där Missionssällskapet kunnat hjälpa en del av dem till ett nytt liv. Många barn har rest ensamma till gränsen, en del med förödande konsekvenser.

Avfolkningen märks också i staden Valencia – många bostadshus står öde och affärsfastigheter övergivna. I en del höghus är hälften av bostäderna tomma och befolkningsmängden är uppskattningsvis endast 60 procent av den tidigare.

– Tack alla för era böner och er solidaritet! Vårt arbete och uppdrag tar inte slut, säger Geraldo Hands, den enda prästen i församlingen i Valencia.

De vackraste julsångerna i TV och radio

De vackraste julsångerna spelas i år in tillsammans med Åbo svenska församling och sänds enligt följande:

TV

- ★ Yle Fem 24.12.2020 kl. 11.00
- ★ Yle Fem 26.12.2020 kl. 8.00
- ★ Yle Fem 27.12.2020 kl. 11.00
- ★ Yle Fem 6.1.2021 kl. 11.00

Radio

- ★ Yle Vega 26.12.2020 kl. 13.03

Jonathan – från gatan till skolan

Som tioåring bodde venezuelanen Jonathan Eliezer Chirinos på gatan och gick inte alls i skola. Hans mamma, som var ensamstående, klarade inte av att ta hand om pojken i ett land som sjönk allt djupare i fattigdom och kaos.

Jonathans mamma lever fortfarande under extremt fattiga förhållanden, men pojkens framtid ser ljusare ut. För åtta år sedan fick Jonathan, nu 18 år, möjlighet att flytta in i ungdomshemmet Casa Hogar, som upprätthålls av församlingen i Valencia. Där bor 19 pojkar i åldern 2–18.

Pojkarna i Casa Hogar bodde innan de kom till ungdomshemmet på gatan eller under andra otrygga förhållanden. Många av dem var utsultna och levde med våld, drogproblem och prostitution. En del hade anlitats som drogkurirer och någras föräldrar satt i fängelse.

Jonathan är en av skolans duktigaste elever och på fritiden går han i konstskola. I framtiden hoppas den begåvade ynglingen kunna studera grafisk planering.

Ungdomshemmets pojkar går i Hoppets skola i anslutning till den lutherska kyrkan. På fritiden har de möjlighet att utöva idrott, musik, bildkonst, språkstudier samt delta i kyrkans verksamhet. Ungdomshemmet har också en egen kör.

Casa Hogar är ett stort hus, omgivet av en grönskande trädgård och på landets vis och på grund av brottsligheten omgärdat av ett högt stängsel. Pojkarna deltar enligt förmåga i skötseln av trädgården och verksamheten i det egna bageriet. Ugnarna till ungdomshemmet donerades i tiderna av församlingen i Idensalmi. Tack vare trädgården och bageriet har ungdomshemmet klarat sig i en situation då bristen på mat blir allt svårare.

Paula Koivuniemi, beskyddare för De vackraste julsångerna 2020: ”Musiken ger tröst, kommer med glädje och kopplar bort vardagen”

TEXT: KIRSI ELO FOTO: HANNES HONKANEN ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÅVALL

Aikuinen nainen och Tummat silmät, ruskea tukka. Dessa och många fler av Paula Koivuniemis hitlåtar är bekanta för flera generationer finländare. I år är Paula Koivuniemi även beskyddare för De vackraste julsångerna.

–Att vara beskyddare för De vackraste julsångerna är ett värdefullt uppdrag som jag gärna tog emot. Jag har arbetat över 50 år som sångare och har även sysslat mycket med välgörenhet.

I kyrkokonserter kan jag vara mig själv

Paula Koivuniemi har gett ut 28 skivor under sin karriär. Däribland en julsvisa, Kun joulu on, som spelades in 2013. Från och med det året har hon också hållit julkonserter i kyrkor. Också för detta år har några konserter planerats, men i skrivande stund vet man ännu inte om de kan ordnas.

–Under de första kyrkokonserterna för-

undrades jag över att jag var där, men nu gillar jag att uppträda i kyrkan. Kyrkorummet andas frid. Många lyssnar försjunkna i sina egna tankar utan att ens se på solisten. Därför behövs inget skådespeleri – inte heller nödvändigtvis något mellan-snack. Jag kan lugnt vara mig själv.

Sylvias julvisa är Paulas favorit

Paulas julsvisa innehåller hennes favoritklassiker såsom Sparven om julmorgonen – som vann fjolårets omröstning om den vackraste julsången – Konsta Jylhäs Julsång, Kun joulu on och tvåan i fjolårets omröstning, Pekka Simojokis Nu är det jul.

–Jag gillar de gamla melankoliska julsångerna som är bekanta från min barn-dom. Sylvias julvisa är min favorit framom andra. Jag dras till helheten: melodin och texten. Jag lyssnar till den, men kan inte själv sjunga den – jag är för känslig.

Upptredanden på äldreboenden

Paula har medverkat på många välgörenhetskonserter, men det är inte lika känt att hon under åtta års tid också besökt äldreboenden för att sjunga för åldringarna.

–Det började med att någon frågade. Jag gick med av glädje och har sedan fortsatt.

–Publiken får komma med önskemål. Jag har hört människor minnas i veckotal hur underbart det var att få sjunga tillsammans gamla välbekanta sånger. I musiken finns kraft. Den ger tröst, kommer med glädje och kopplar bort vardagen.

Insamlingsändamålet för De vackraste julsångerna-kampanjen är världens barn. Paula har även tidigare varit med om att stöda barn och kvinnor i utvecklingsländer.

–Barn och åldringars öde berör mig eftersom de är så hjälplösa. Vuxna klarar sig på något sätt, men barn och åldringar är försvarslösa och beroende av andra.

Här påbörjas ett samarbete mellan Beit Sahours lutherska skola på Västbanken och en finsk skola. Fr.v. Tiina Lemetti, Hanan Nustas Al Kassis och Tove Thomasson. FOTO: PRIVAT

Varför är jag så privilegierad?

TEXT: TOVE THOMASSON

Redan på åttiotalet funderade jag på att tjänstgöra som volontär. För att lära mina tre barn hur bra vi hade det beslöt jag att vi avstår från något, och istället ger pengar till fadderverksamhet utomlands. Vi kom överens om att byta ut läsken efter bastun till blandsaft. I samma veva kom tanken på att tillsammans med barnen besöka barnhemmet där vårt fadderbarn bodde, och samtidigt utföra volontärarbete under sommarlovet. Det blev tyvärr aldrig av.

När jag sedan närmade mig pensionsåldern dök en väg tanke på volontärarbete

upp igen. Då grep ödet in. Pernå församling gjorde en utfärd till Helsingfors våren 2018 och besökte bland annat Finska Missionssällskapet. Vi fick höra Maria Westerling berätta om sitt arbete i Nepal. Jag tog mod till mig och frågade om vägen till Felm Volunteer. På hösten samma år deltog jag i kursen Min Mission. Följande vår ansökte jag om en volontärplats, och fick en plats i Jerusalem, Israel.

I januari i år bar det av, jag skulle stanna tre månader och komma hem i april. På grund av coronaepidemin var jag tvungen att åka hem efter bara två månader. Nu

är det högsommar, och jag har haft tid att tänka på vad jag upplevde. Jag längtar tillbaka, troligen både för att min volontärtid avbröts tidigare och uppgiften inte fick ett normalt avslut och för att min tid i Jerusalem verkligen har påverkat mig och mina tankar. Arbetet var intressant och varierande. Dessutom hade jag den turen att bli del av ett alldeles fantastiskt team.

Från första dagen kände jag mig välkommen. Min handledare, Kirsi Piittala och hennes man Marko, tog med mig överallt. Vi besökte bland annat skolor på Västbanken. Här deltog de äldre eleverna i pro-

jekt om ledarskap i samarbete med Felmcentret. Jag fick också åka med till skolan i Mi'ilyä nära Libanons gräns. Tanken var att man skulle etablera kontakt mellan skolorna på Västbanken. Då jag fick följa med till dessa skolor blev jag genast involverad i ledarskapsprojektet. Dessutom jobbade jag en gång i veckan med den engelska klubb som en skola ordnade för klass 8.

”Volontärperioden har hjälpt mig att känna större harmoni och tacksamhet.”

På tisdagseftermiddagarna åkte jag i allmänhet till Betlehem med buss för att besöka en eftisklubb för barn i åldern 8–9 år. Också den gick på engelska. Barnen var ivriga på att lära mig de arabiska siffrorna, både att skriva dem och att uttala dem på arabiska. Jag berättade om Finland, visade videosnuttar bland annat om den finländ-

ska vintern. Ett uppskattat tema var servicehundar av olika slag. I Arabvärlden uppfattas hunden ofta som ’smutsig’ och värdelös. Tanken bakom besöken var att barnen skulle lära sig hur världen kan se ut utanför flyktinglägret i Betlehem.

Felmcentret i Jerusalem hade många aktiviteter. Där samlades kristna församlingars ungdomar. En interreligiös grupp jobbade för bättre relationer mellan judar, kristna och muslimer. Muslimska pojkar spelade ’sähly’ en kväll i veckan på Felmcentrets gårdsplan. Olika kristna församlingar träffades och ordnade gudstjänster i utrymmena, där musicerades regelbundet och en grupp kvinnor studerade hebreiska.

I arbetet mötte jag främst kristna araber. Jag blev alltid vänligt bemött, mitt arbete uppskattades och gästfriheten var stor. Många familjer tar lån för att hjälpa sina ungdomar så att de skall kunna studera utomlands. I Finland är studielån och studiestöd en självklarhet. Studierna kostar en spottstyver jämfört med kostnaderna i andra länder. Jag rannsokade mig själv. Skulle jag vara villig att satsa så stort för att mina barn skulle kunna studera? I Finland kan alla studera också om föräldrarna inte bidrar ekonomiskt, så frågan har aldrig varit aktuell.

Tove Thomasson med Felmcentrets nyare byggnad i bakgrunden. **FOTO:** PRIVAT

Hur kommer det sig att jag är så privilegierad? Det är något jag har frågat mig om och om igen. Jag kommer från Norden med hög välfärd. Universitetsstudier är tillgängliga för alla, ekonomin är någorlunda tryggad och pensionen kommer varje månad. Det är på intet vis så att jag vill avstå från mina privilegier, men om alla har samma rättigheter är dessa rättigheter inte längre något privilegium. En sådan värld önskar jag. Under min volontärtid har jag tydligt sett att vi är väldigt långt från en sådan värld.

När man går kursen Min Mission, eller den finskspråkiga motsvarigheten Lähde liikkeelle, får man en inblick i vad volontärarbetet går ut på. Samtidigt får man lära sig mycket om hur folk lever på andra ställen. Efter det kan man ta ett beslut om man vill fara ut i världen som volontär, eller kanske jobba som volontär i Finland. För den som ens ägnar en tanke åt att tjänstgöra som volontär rekommenderar jag varmt att delta i utbildningen. Åldern är inget hinder, ibland är det till och med en fördel att vara äldre. För mig har volontärtiden absolut varit berikande, jag ser på världen med nya ögon. Volontärperioden har hjälpt mig att känna större harmoni och tacksamhet.

Våren 2020 flyttade kursen Min Mission till nätet pga coronan. **FOTO:** ANN-KRISTIN ÅVALL

”JAG LÄRDE MIG ATT MISSION ÄR MYCKET MER ETT SAMARBETE ÄN ETT BISTÅND”

Finska Missionssällskapet ordnar årligen en kurs i mission, som heter Min Mission. Kursen innefattar tre kurshelger och hemuppgifter av olika slag att utföra mellan träffarna. Nästa gång hålls Min Mission i Helsingfors i början av år 2021.

TEXT OCH FOTO: ANN-KRISTIN ÄVALL

Min Mission ger nya perspektiv på dagens missionsarbete. Deltagarna får möjlighet att fördjupa sig i holistisk mission och kyrkans internationella ansvar. De träffar några av Missionssällskapets missionärer, funderar över hur det är att leva och arbeta som kristen i mötet med andra kulturer och religioner, och får idéer hur man kan stöda missionsarbetet på olika sätt på hemmaplan. Under kursens gång för vi många diskussioner och inspireras av andra och varandra.

Jörgen Holmberg deltog i kursen våren 2020 tillsammans med sin fru Mona. Han berättar att de talat om missionsarbete någon gång i framtiden och att ett intresse och en nyfikenhet för mission alltid funnits där. Nu var det dags att förnya de kunskaper om mission som han upplevde att var i behov av uppdatering. Kursen gav, enligt honom, en chans att på ett trevligt och tryggt sätt bekanta sig med missionsarbete utan att för den skull lova någonting 100 procent.

Senast kursen ordnades bestod gruppen av åtta personer i yrkesverksam ålder. Nå-

gra deltog i kursen av eget intresse medan andra gick den som kyrklig fortbildning.

Deltagarna uppskattade diskussionerna som fördes under kursens gång och tyckte att det var roligt att få stifta nya bekantskaper. I kursevalueringen nämndes också de goda gemensamma måltiderna.

Jag frågar Jörgen vad han lärde sig under kursen.

– Jag lärde mig att mission är mycket mer ett samarbete än ett bistånd. Samarbete med lokala kyrkor, både lutherska och andra kyrkor.

Vem rekommenderar du kursen för?

– Gärna åt folk i min ålder och i min livssituation. Mitt i livet och mitt i arbetslivet. Barnen börjar vara så stora att man hinner tänka mera på sig själv. Den här kursen ger en försmak av vad missionsarbetet kanske är. Det känns rätt skönt med att inte behöva besluta någonting direkt efter kursen.

Kursen Min Mission lämpar sig för den som vill lära sig mer om mission och göra en insats för missionen antingen i hemlandet eller utomlands. Om du söker något betydelsefullt att göra på fritiden eller

kanske drömmer om en helomvändning i yrkeslivet är det en kurs för dig. Minimialder för deltagande är 18 år.

När man avlagt hela kursen kan man ansöka om frivilliguppdrag via Felm Volunteer-programmet. Varje år får ett trettiotal volontärer möjlighet att arbeta 2–12 månader för någon av Missionssällskapets samarbetspartner runtom i världen.

Följande Min Mission hålls i februari-april 2021. Avsikten är att huvudsakligen ordna kursen i form av närträffar men vid behov ordnas delar av kursen på distans. Vi tar hänsyn till coronaläget och beaktar flexibiliteten.

Kursanmälan är nu öppen, sista anmälningsdagen är 11.1.2021. Välkommen med på kursen! ☺

Läs om Min Mission på
finskamissionssallskapet.fi/min-mission

Läs om Felm Volunteer på
finskamissionssallskapet.fi/volontar-utomlands

Vi vittnar om Guds gränsöverskridande kärlek

Resultat från år 2019

Bibeln översattes till **179** minoritetsspråk.

5 502 människor fick bibelundervisning.

58 studerande blev klara med sina teologiska studier.

46 813 fick höra om den kristna tron för första gången.

Vi försvarar diskriminerades mänskliga rättigheter

Resultat från år 2019

367 diskriminerade blev klara från skolan.

217 780 människor fick information om funktionshindrades rättigheter.

28 590 utnyttjade människor fick stöd.

11 522 familjer drog nytta av miljövänliga odlingsmetoder.

45 360 kvinnor och flickor fick stöd för att kunna förbättra sina utkomstmöjligheter och rättigheter.

16 345 kvinnor fick ökade inkomster.

14 687 familjer fick bättre tillgång till mat.

16 850 människor fick katastrofhjälp.

Vi arbetar för en mer rättvis värld

Resultat från år 2019

20 605 beslutsfattare fick mera kunskap om diskriminerades rättigheter.

Missionssällskapet ordnade **149** utbildningar som stärkte yrkeskunskaperna hos våra samarbetspartner.

SKA 1859
SÄLLSKAPET

Vi bygger fred och försoning

Resultat från år 2019

1 269 samhälleliga aktörer deltog i fredsförhandlingar i Myanmar.

Missionssällskapet ordnade **85** dialoger med syrier för att skapa samförstånd gällande förutsättningarna för fred.

7 725 personer deltog i fredsfostran. Program om fredsfostran nådde via satellitkanaler **8,6 miljoner** tittare i Mellanöstern och Nordafrika.

72 evenemang för att främja religionsdialog samlade representanter för olika religioner.

Behöver du idéer för församlingens ungdomsarbete och mission?

- LÅNA VÅRT NYA ESCAPE ROOM-SPEL!

Finska Missionssällskapet har utarbetat ett Escape Room-spel som kan lånas gratis av församlingar. I Österbotten har spelet använts på skriftskolläger i Nykarleby och Pedersöre.

TEXT: ANN-KRISTIN ÄVALL

”ATT LÄRA GENOM LEK ÄR EFFEKTIVT”

Ungdomsarbetsledare Johanna Häggblom använde sig av Escape Room på skriftskolläger i Nykarleby församling i augusti. Ursprungligen hade hon tänkt testa spelet under ett ungdomsläger i april, men på grund av coronapandemin inhiherades lägret och skriftskollägergruppen fick spela Escape Room utan förhandstestning.

– Att ”lära genom lek” är ett effektivt pedagogiskt grepp som gör att man lär sig utan att direkt se på det som inläring, berättar Johanna. Missionssällskapets Escape Room använder detta grepp för att lära ut mission och i viss mån svetsade det också samman våra smågrupper på skriftskollägret eftersom de behövde samarbeta för att lösa uppgiften i varje rum. Det utmanade intellektet, hade ett uns av mysterium och spänning över sig och erbjöd variation i konfirmandundervisningen.

– Stämningen och gruppdynamiken i smågrupperna varierade. Vissa grupper var mycket duktiga på att samarbeta och trivdes med att lyckas tillsammans. Andra hade ännu inte riktigt hittat vi-känslan i gruppen.

Syftet med spelet är att på ett nytt och annorlunda sätt berätta om mission.

– Jag upplever att de var så fokuserade på att hitta ledtrådar, att de kanske inte direkt reflekterade att spelet handlade om mission, säger Johanna. Dock var inledningens bra liksom sammanfattningen på slutet när Camilla Skrifvars-Koskinen från Missionssällskapet knöt ihop trådarna och berättade mera om mission. Detta var något som flera konfirmander sa att de uppskatt-

Q RES VÄRLDEN RUNT. LÖS LEDTRÅDAR. LÄR DIG MER OM NUTIDA MISSION.

I Escape Room-spelet har en av Finska Missionssällskapets medarbetare, Sofie Savann, försvunnit. Spelarna följer Sofies fotspår över hela världen för att hitta henne.

Under spelets gång bekantar sig deltagarna med teman som rör nutida, holistisk mission. Spelet passar för ungdomar, unga vuxna och vuxna som är intresserade av globala rättvisefrågor, den världsvida kyrkan och fredsarbete.

KORT OM ESCAPE ROOM:

- ✓ spelet kan spelas av 6–20 deltagare i åldern 15+
- ✓ det behövs fyra rum och ledare för att spela spelet
- ✓ planera in cirka 2 timmar för spelet: 1,5 timmar för spelomgången och en halvtimme för en medföljande bildpresentation
- ✓ spelet lånas gratis, den som lånar spelet står för eventuella post-kostnader (ca 40 euro)

at och att det var bästa lektionen hittills på lägret. Antagligen för att hon gav så konkreta exempel från olika länder och berättade om olika livsöden.

Johanna har redan tankar om vad hon vill förbättra inför nästa år.

– Hjälpmedlarna som ansvarar för rummen borde få prova i lugn och ro innan spelet börjar och det kan vara bra att avsätta mera tid för spelet.

Johanna kommer också med en idé som det är fritt fram för andra att låna. Eftersom konfirmanderna var många och alla inte kunde spela samtidigt kombinerade hon Escape Room med två stationer ut-

omhus från Missionssällskapets missions-spårning*. Det tror hon gav mervärde och ännu mera inblick i vad mission handlar om. Hon rekommenderar kombinationen också för andra.

KANSKE ROLIGASTE DAGEN PÅ LÄGRET

Ungdomsarbetsledare Mi Lassila spelade Escape Room med konfirmanderna i Pedersöre församling.

– Några skriftskoldeltagare tyckte att dagen med Escape Room var den roligaste dagen på lägret, säger Mi. Men det fanns också ett par som ansåg att spelet var tråkigt och som hade svårt att hänga med.

Mi anser att man inte ska vara alltför många i lagen, fem personer räcker bra för att alla ska känna sig inkluderade.

– Det fanns de som genast tog ledarrollen och var ivriga. De som varit med om Escape Room-spel innan hade en fördel eftersom de förstod idén med det hela, för andra tog det ett par stationer att komma in i uppgiften.

På frågan om konfirmanderna lärde sig något om mission svarar Mi så här:

– Vi hade lite för lite tid för det hela, men jag tror nog att saker fastnade, för en del bra, för andra lite sämre.

– Jag tror nog att vi vill använda spelet fler gånger. ☺

Gemensamma aktiviteter svetsar samman ungdomarna på skriftskollägret.

FOTO: TIMO LOIVA

*finskamissionssallskapet.fi/material/sparning-for-konfirmander

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Vi skickar kortet med den etiska gåvan hem till dig på posten. En faktura medföljer. Leveranstiden är 3-6 dagar beroende på vilken veckodag du gör din beställning.

*Ett yrke
60€*

*Ge en julgåva som gör skillnad!
Etiska gåvor hjälper dem som behöver det mest.*

www.etiskgåva.fi

KOMMANDE EVENEMANG

4.12 kl. 17–19 Etnisk matkväll – Blinier & borsjtj under bar himmel i Vasa vid Brändö församlingshem. En ryskinspirerad matkväll utomhus där vi också sjunger De vackraste julsångerna. Arr. Vasa svenska församling i samarbete med Finska Missionssällskapet och Svenska kulturfonden. De första 30 anmälda ryms med. Förhandsanmälan via församlingens hemsidor:

vasasvenskaforsamling.fi/kom-med/anmalningar

16.12 kl. 19 De vackraste julsångerna i Johanneskyrkan, **Helsingfors**. Furahakören medverkar. Arr. Johannes församling i samarbete med Finska Missionssällskapet

MIN MISSION I HELSINGFORS VÅREN 2021

Är du intresserad av mission och kyrkans internationella arbete? Vill du lära dig mer om mötet med andra kulturer och religioner? Funderar du hur du kunde jobba för en rättvisare värld antingen i hemlandet eller utomlands? Kom med på Min Mission! Kursen ordnas veckosluten **5–7.2, 12–14.3 och 9–11.4.2021** i samarbete med Stiftsgården Lärkkulla. Kursavgiften inklusive mat är 150 euro.

Vi inleder kursen med en närträff, resten av kursen ordnas helt eller delvis på distans via e-mötestjänsten Zoom.

Efter kursen kan du ansöka om volontäruppdrag via Felm Volunteerprogrammet i något av de länder där Finska Missionssällskapet arbetar.

Läs mer på finskamissionssallskapet.fi/min-mission eller kontakta Ann-Kristin Åvall, ☎ 040 1692 418, ✉ ann-kristin.avall@finskamissionssallskapet.fi

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Märk betalningen: TIDNING

Insamlingstillstånd: RA/2020/3 för 3.1.2020–31.12.2020, beviljat 3.1.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2019/6111 för 2020, beviljat 13.8.2019 av Ålands Landskapsregering. De insamlade medlen används under åren 2020–2022 i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

Ett hjärtligt tack

till alla som deltagit i vårt arbete genom förböner, donationer och frivilligarbete.

Tack vare er har vi kunnat förmedla Guds kärlek och ge nytt hopp.

Vi önskar en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt år!

Andakt

DET FOLK SOM VANDRAR I MÖRKRET SER ETT STORT LJUS...

Josef, snickare i byn Nasaret, var på gott humör. Han var nyförlovad med Maria, en hjärtevarm flicka. Han såg med tillförsikt på framtiden. Han gjorde möbler för deras kommande hem, när han fick ett chockerande bud: Maria är gravid! På några sekunder rasade alla hans framtidsdrömmar. Maria var inte längre hans, kunde aldrig bli det. Livet skulle bli skamfullt för Maria och själv skulle han aldrig finna en lika ljuvlig kvinna. Han beslöt att bryta förlovningen i all enkelhet utan inblandning av rättsväsendet. Bäst så för dem båda.

Under natten hade han svårt att få tag i sömnen. När han ändå till sist slumrat in en stund vaknade han med ett ryck. En ängel hade talat till honom. Klart och tydligt hade ängeln sagt ”Var inte rädd. Ta Maria till hustru. Hennes barn har blivit till genom helig ande. Du ska ge barnet namnet Jesus, för han ska ge frälsning åt sitt folk”.

Trycket över Josefs bröst lättade, kärle-

ken till Maria gjorde hans hjärta varmt och barnets namn fyllde honom med förundran. I nattens djupa mörker återfick livet ljus och färger. Klarvaken reciterar Josef profetens ord: *Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkets land strålar ljuset fram. Du låter jublet stiga, du gör glädjen stor... Ty ett barn har fötts, en son är oss given... detta är hans namn: Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig fader, Fredsfurste.* Josef är förundrad och vimmelkantig. En frid fyller honom med glädje, en tempelsalm rinner fram över hans läppar. *Portar, öppna er vida! Höj er, uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in!* I den stunden var det som om en himmelsk jubelkör drog in i hans hjärta. *Vem är då ärans konung? Det är Herren, den väldige hjälten, Herren, väldig i strid. Det är Herren Sebaot! Han är ärans konung.*

Dagen började gry där ute, rummets

konturer blev tydligare och Josef fann igen en gång tro och hopp från profetens ord: *Då bryter gryningsljuset fram för dig och dina sår skall genast läkas. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet sist i ditt tåg. Då ska Herren svara när du kallar, när du ropar säger han: ”Här är jag.”*

Nu, vid första advent får vi stämma in i den glädje som Herren Gud har gett åt alla som satt sitt hopp till Jesus. Jag hoppas att vi, också i år, får resa oss i kyrkbänkarna då orgeln ger introt och sjunga så sången hörs utanför kyrkväggarna: *Hosianna, Davids son, välsignad vare Han!* Snart får vi, med Guds nåd, än en gång förundras över barnet i krubban och önska varandra julefrid i själ och hjärta.

Helena Smeds

församlingspastor
Nykarleby församling

FOTO: JEFFREY DEAN / PIXABAY